MISSÆ

IN AGENDA

DEFUNCTORUM

AD CELEBRANTIUM COMMODITATEM

EX MISSALI ROMANO

DEPROMPTÆ.

PRIMA EDITIO NEAPOLITANA.

NEAPOLI MDCCCXLII.

EX TYPOGRAPHIA SIMONIANA.

SUPERIORUM FACULTATE.

RITUS CELEBRANDI MISSAM

PRO DEFUNCTIS.

DE IIS, QUÆ OMITTUNTUR

IN MISSA PRO DEFUNCTIS.

IN Missa pro Defunctis ante Confessionem non dicitur Psal. *Judica me Deus*, sed pronuntiata Antiphona *Introibo ad Altare Dei*, et responso a Ministro *Ad Deum qui lætificat*, *etc.* dicitur *Adjutorium nostrum*, et *Confessio*, cum reliquis ut infra. Cum Celebrans ad Altare incipit Introitum, non signat se; sed manu dextera extensa, facit signum Crucis super librum, quasi aliquem benedicens. Non dicitur *Gloria Patri*, sed post Psalmum repetitur *Requiem æternam*, nec dicitur *Gloria in excelsis*, nec *Alleluja*, nec *Jube Domine benedicere*, nec *Dominus sit in corde meo*, nec osculatur librum in fine. Non dicitur *Credo*, non benedicitur aqua in Calicem fundenda; dicitur tamen Oratio *Deus*, *qui humanæ substantiæ*, *etc.* Cum lavat manus in fine Psalmi *Lavabo inter innocentes*, non dicitur *Gloria Patri*. Ad *Agnus Dei* non dicitur *miserere nobis*, cujus loco dicitur *dona eis requiem*, nec tertio *dona nobis pacem*, cujus loco dicitur *dona eis requiem sempiternam*, neque percutitur pectus. Non dicitur prima oratio ante Communionem, scilicet *Domine Jesu Christe*, *qui dixisti Apostolis tuis*, *etc.* nec datur pax. In fine non dicitur *Ite Missa est*, nec *Benedicamus Domino:* sed *Requiescant in pace*. Et non datur benedictio; sed dicto *Placeat*, et osculato Altari, dicitur ut infra *In principio erat Verbum*, *etc.* Alia omnia ut in aliis Missis.

2. In Missa sollemni non incensatur Altare ad Introitum, et Subdiaconus finita Epistola non osculatur manum Celebrantis, nec benedicitur: Diaconus non petit benedictionem: nec osculatur Celebrantis manum: non tenentur luminaria ad Evangelium, nec portatur incensum, sed duo tantum Acolythi sine Candelabris stant unus a dextris, et alter a sinistris Subdiaconi tenentis librum Evangeliorum. Non incensatur liber, nec in fine Celebrans; nec defertur liber Evangeliorum osculandus. Oblata, et Altare incensantur ut supra: incensatur solus Celebrans; et non incensantur alii. Subdiaconus non tenet Patenam post Celebrantem: sed tempore elevationis Sacramenti genuflexus in cornu Epistolæ illud incensat. Ministri cum aliquid porrigunt Celebranti in hac Missa non osculantur ejus manum, neque rem, quæ porrigitur.

3. Si distribuendæ sint candelæ, distribuantur post Epistolam, et accendantur ad Evangelium, ad Elevationem Sacramenti, et post Missam, dum fit Absolutio. Si habendus est sermo, habeatur finita Missa ante Absolutionem.

4. Finita Missa, si facienda est Absolutio, Celebrans retrahit se ad cornu Epistolæ, ubi exuitur Casula, et deposito Manipulo, accipit Pluviale nigrum. Subdiaconus medius inter duos Acolythos cum Candelabris accensis, defert Crucem sicut in Processionibus, præcedentibus duobus aliis Acolythis, uno cum thuribulo, et navicula incensi, alio cum vase aquæ

benedictæ, et aspersorio: sequitur Celebrans, facta prius Altari reverentia, et Diaconus a sinistris ejus. Subdiaconus cum Cruce sistit se ad pedes tumuli, seu lecticæ mortuorum contra Altare, medius inter dictos Acolythos tenentes luminaria: Celebrans vero ex alia parte in capite loci inter Altare, et tumulum, aliquantum versus cornu Epistolæ, ita ut Crucem Subdiaconi respiciat: a sinistris ejus Diaconus, et prope eum alii duo Acolythi deferentes thuribulum, et vas aquæ benedictæ: interim cantatur ℟. ***Libera me Domine***, et circa illius finem Celebrans ponit incensum in thuribulum benedicens illud more solito, ministrante Diacono naviculam: et finito ***Kyrie eleison***, incipit intelligibili voce ***Pater noster***, et secrete prosequendo reliqua, accipit aspersorium de manu Diaconi, et facta Altari reverentia, comitante eodem Diacono a dextris, et tenente fimbriam anteriorem Pluvialis circuiens tumulum, expergit illum aqua benedicta, ter a parte dextera, et ter a sinistra. Cum transit ante Crucem profunde inclinat, Diaconus vero genuflectit: postea de manu ejusdem Diaconi accipit thuribulum, et eodem modo, quo asperserat, incensat. Et rediens ad pristinum locum, Diacono tenente librum, junctis manibus dicit: ***Et ne nos***, et ℣. ***A porta inferi***, et ***Requiescant in pace***, et ***Domine exaudi***, ***Dominus vobiscum***, ***Oremus***, cum Oratione ***Absolve quæsumus Domine***, ***etc.*** ut in Proprio Missarum pro Defunctis, et post eam dicens: ***Requiem æternam***, ***etc.*** facit Crucem manu dextra super tumulum, et dicto per Cantores ***Requiescant in pace***, præcedente Cruce redit cum aliis ad Sacristiam.

ORDO MISSÆ.

Sacerdos paratus cum ingreditur ad Altare, facta illi debita reverentia, signat se signo Crucis a fronte ad pectus, et clara voce dicit:

IN nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.
Deinde junctis manibus ante pectus, incipit Antiphonam, Introíbo ad Altáre Dei.
Ministri ℟. Ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.
Signat se dicens ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
Deinde junctis manibus, profunde inclinatus facit Confessionem.

COnfiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere:
Percutit sibi pectus ter, dicens:
mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.
Ministri respondent.

MIsereátur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.
Sacerdos dicit. Amen. Et erigit se.
Deinde Ministri repetunt Confessionem, et ubi a Sacerdote dicebatur. vobis fratres. et. vos fratres. a Ministris dicitur. tibi pater. et. te pater.
Postea Sacerdos junctis manibus facit absolutionem, dicens:

MIsereátur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.
℟. Amen.
Signat se signo Crucis, dicens:

INdulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum, tríbuat nobis omnípotens, et miséricors Dóminus.
℟. Amen.
Et inclinatus prosequitur ℣. Deus tu convérsus vivificábis nos.

℟. Et plebs tua lætábitur in te.
℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
℟. Et salutáre tuum da nobis.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Et extendens, ac jungens manus, clara voce dicit. Orémus, et ascendens ad Altare, dicit secreto :

Aufer a nobis, quæsumus Dómine, iniquitátes nostras : ut ad sancta sanctórum puris mereámur méntibus introíre. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Deinde manibus junctis super Altare, inclinatus dicit :

ORámus te, Dómine, per mérita Sanctórum tuórum : osculatur Altare in medio: quorum relíquiæ hic sunt, et ómnium Sanctórum : ut indulgére dignéris ómnia peccáta mea. Amen.

Postea Celebrans signans Missale signo Crucis, incipit Introitum: quo finito, junctis manibus alternatim cum Ministris dicit :

KYrie eléison. Kyrie eléison. Kyrie eléison. Christe eléison. Christe eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Kyrie eléison. Kyrie eléison.

Deinde osculatur Altare in medio, et versus ad populum dicit ℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Postea dicit. Orémus, et Orationes unam aut plures, ut ordo Officii postulat : sequitur Epistola, Graduale, et Tractus, vel Sequentia, ut tempus postulat.

Deinde ferens Missale ad cornu Evangelii dicit :

MUnda cor meum, ac lábia mea, omnípotens Deus, qui lábia Isaíæ Prophétæ cálculo mundásti igníto : ita me tua grata miseratióne dignáre mundáre, ut sanctum Evangélium tuum digne váleam nuntiáre. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Deinde dicit ℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Et pronuntians Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Pollice dextræ manus signat librum in principio Evangelii, quod est lecturus, deinde seipsum in fronte, ore, et pectore: et ℟. Glória tibi Dómine. Quo finito, ℟. Laus tibi Christe, et immediate osculatur Altare, et versus ad populum, dicit ℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Postea dicit. Orémus, et Offertorium.

Quo dicto, accipit Patenam

cum Hostia, quam offerens, dicit:

SUscipe sancte Pater, omnípotens ætérne Deus, hanc immaculátam Hóstiam, quam ego indígnus fámulus tuus óffero tibi, Deo meo vivo et vero, pro innumerabílibus peccátis, et offensiónibus, et negligéntiis meis, et pro ómnibus circumstántibus, sed et pro ómnibus fidélibus Christiánis, vivis, atque defúnctis: ut mihi et illis profíciat ad salútem in vitam ætérnam. Amen.

Deinde deposita Hostia super Corporale, et mittens vinum in Calicem, et aquam non benedicens, dicat:

Oratio.

DEus, qui humánæ substántiæ dignitátem mirabíliter condidísti, et mirabílius reformásti: da nobis per hujus aquæ et vini mystérium, ejus divinitátis esse consórtes, qui humanitátis nostræ fieri dignátus est párticeps, Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster: Qui tecum vivit, etc.

Postea accipit Calicem, et offert, dicens:

OFférimus tibi, Dómine, Cálicem salutáris, tuam deprecántes cleméntiam: ut in conspéctu divínæ majestátis tuæ, pro nostra et totíus mundi salúte cum odóre suavitátis ascéndat. Amen.

Deinde facit signum Crucis cum Calice, et illum ponit super Corporale, et palla cooperit: tum junctis manibus super Altare, aliquantulum inclinatus dicit:

IN spíritu humilitátis, et in ánimo contríto suscipiámur a te, Dómine: et sic fiat sacrifícium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, Dómine Deus.

Erectus expandit manus, easque in altum porrectas jungens, elevatis ad cælum oculis, et statim demissis, dicit:

VEni sanctificátor omnípotens ætérne Deus: benedicit oblata, prosequendo: et béne ✠ dic hoc sacrifícium tuo sancto nómini præparátum.

Interim Sacerdos lavat manus, dicens:

Psalm. 25.

LAvábo inter innocéntes manus meas: et circúmdabo altáre tuum, Dómine.

Ut áudiam vocem laudis: et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domus tuæ: et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam: et cum viris sánguinum vitam meam.

In quorum mánibus iniquitátes sunt: déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea

ingréssus sum: rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in dirécto: in Ecclésiis benedícam te Dómine.

Sine Glória Patri.

Deinde aliquantulum inclinatus in medio Altaris, junctis manibus super eo, dicit:

Suscipe, sancta Trínitas, hanc oblatiónem, quam tibi offérimus ob memóriam passiónis, resurrectiónis, et ascensiónis Jesu Christi Dómini nostri: et in honórem beátæ Maríæ semper vírginis, et beáti Joánnis Baptístæ, et sanctórum Apostolórum Petri et Pauli, et istórum, et ómnium Sanctórum: ut illis profíciat ad honórem, nobis autem ad salútem: et illi pro nobis intercédere dignéntur in cælis, quorum memóriam ágimus in terris. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Postea osculatur Altare, et versus ad populum, extendens et jungens manus, voce paululum elevata, dicit:
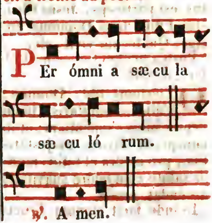
Oráte fratres: ut meum ac vestrum sacrifícium acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.
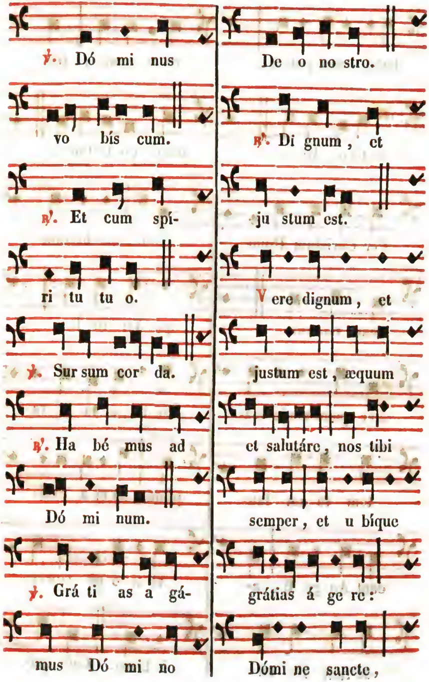
Minister, seu circumstantes respondent; alioquin ipsemet Sacerdos:

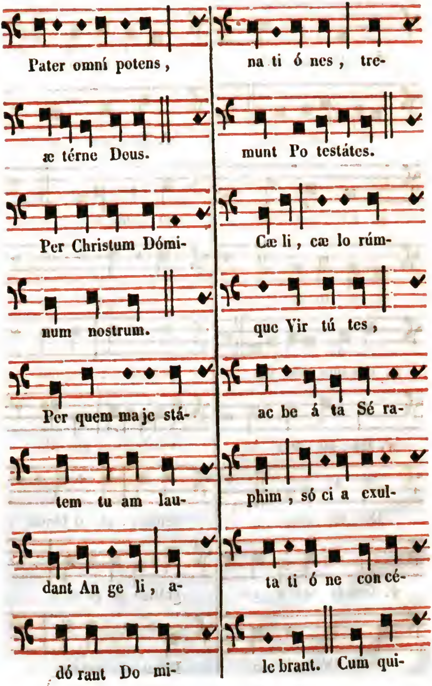
Suscípiat Dóminus sacrifícium de mánibus tuis (*vel* meis) ad laudem et glóriam nóminis sui, ad utilitátem quoque nostram, totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ.
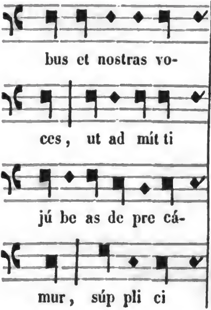
Sacerdos submissa voce dicit: Amen.
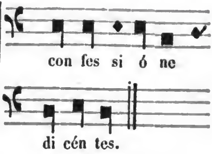
Deinde manibus extensis absolute sine. Orémus, *subjungit Orationes Secretas. Quibus finitis, cum pervenerit ad conclusionem, clara voce dicit:* Per ómnia sæcula sæculórum, *cum Præfatione, ut in sequentibus. Præfatio incipitur ambabus manibus positis hinc inde super Altare: quas aliquantulum elevat, cum dicit:* Sursum corda. *Jungit eas ante pectus, et caput inclinat, cum dicit.* Grátias agámus Dómino Deo nostro. *Deinde disjungit manus, et disjunctas tenet usque ad finem Præfationis: qua finita, iterum jungit eas, et inclinatus dicit:* Sanctus. *Et cum dicit:* Benedíctus qui venit. *signum Crucis sibi producit a fronte ad pectus.*

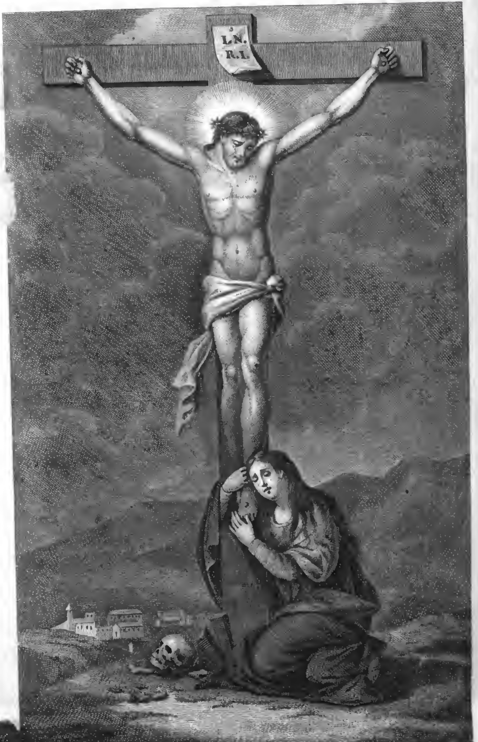

℣. Dó mi nus
vo bís cum.
℟. Et cum spí-
ri tu tu o.
℣. Sur sum cor da.
℟. Ha bé mus ad
Dó mi num.
℣. Grá ti as a gá-
mus Dó mi no
De o no stro.
℟. Di gnum, et
ju stum est.
Vere dignum, et
justum est, æquum
et salutáre, nos tibi
semper, et u bíque
grátias á ge re:
Dómi ne sancte,

Pater omní potens,
æ térne Deus.
Per Christum Dómi-
num nostrum.
Per quem ma je stá-
tem tu am lau-
dant An ge li, a-
dó rant Do mi-
na ti ó nes, tre-
munt Po testátes.
Cæ li, cæ lo rúm-
que Vir tú tes,
ac be á ta Sé ra-
phim, só ci a exul-
ta ti ó ne con cé-
le brant. Cum qui-

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua,
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini,
Hosánna in excélsis.

I.N.
R.I.

CANON MISSÆ

Sacerdos extendens et jungens manus, elevans ad cælum oculos; et statim demittens, profunde inclinatus ante Altare, manibus super eo positis, dicit:

TE ígitur, clementíssime Pater, per Jesum Christum Fílium tuum Dóminum nostrum súpplices rogámus ac pétimus. *osculatur Altare.* uti accépta hábeas, et benedícas. *jungit manus, deinde signat ter super oblata.* hæc ✠ dona, hæc ✠ múnera, hæc ✠ sancta sacrificia illibáta. *extensis manibus prosequitur:* in primis quæ tibi offérimus pro Ecclésia tua sancta cathólica: quam pacificáre, custodíre, adunáre, et régere dignéris toto orbe terrárum, una cum fámulo tuo Papa nostro N. Antístite nostro N. et Rege nostro N. et ómnibus orthodóxis, atque cathólicæ et Apostólicæ fidei cultóribus.

Commemoratio pro vivis.

MEménto, Dómine, famulórum, famularúmque tuárum N. et N. *jungit manus, orat aliquantulum pro quibus orare intendit: deinde manibus extensis prosequitur.* et ómnium circumstántium, quorum tibi fides cógnita est, et nota devótio: pro quibus tibi offérimus, vel qui tibi ófferunt hoc sacrificium laudis, pro se, suísque ómnibus, pro redemptióne animárum suárum, pro spe salútis et incolumitátis suæ; tibíque reddunt vota sua ætérno Deo, vivo et vero.

Infra actionem.

COmmunicántes, et memóriam venerántes in primis gloriósæ semper vírginis Maríæ, genitrícis Dei et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomæi, Matthæi, Simónis et Thaddæi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni, et ómnium Sanctórum tuórum: quorum méritis precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio. *jungit manus.* Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Tenens manus expansas super Oblata, dicit:

HAnc ígitur oblatiónem servitútis nostræ, sed et cunctæ famíliæ tuæ, quæsumus, Dómine, ut placátus accípias: diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab ætérna damnatióne nos éripi, et in electó-

rum tuórum júbeas grege numerári. jungit manus. **Per Christum Dñm nostrum. Amen.**

QUam oblatiónem tu Deus in ómnibus, quæsumus. signat ter super oblata. **bene ✠ díctam, adscrí ✠ ptam, ra ✠ tam, rationábilem, acceptabilémque fácere dignéris.** signat semel super Hostiam, et semel super Calicem. **ut nobis Cor ✠ pus, et San ✠ guis fiat dilectíssimi Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi.**

QUi prídie quam paterétur. accipit Hostiam. **accépit panem in sanctas, ac venerábiles manus suas.** elevat oculos ad cælum. **et elevátis óculis in cælum ad te Deum Patrem suum omnipoténtem, tibi grátias agens.** signat super Hostiam. **bene ✠ díxit, fregit, dedítque discípulis suis, dicens: Accípite, et manducáte ex hoc omnes.**

Tenens ambabus manibus Hostiam inter indices et pollices profert verba consecrationis secrete, distincte, et attente:

Hoc est enim Corpus meum.

Prolatis verbis consecrationis, statim Hostiam consecratam genuflexus adorat: surgit, ostendit populo, reponit super Corporale, iterum adorat: et non disjungit pollices et indices, nisi quando Hostia tractanda est, usque ad ablutionem digitorum.

Tunc detecto Calice, dicit:

SImili modo postquam cænátum est. ambabus manibus accipit Calicem. **accípiens et hunc præclárum Cálicem in sanctas, ac venerábiles manus suas; item tibi grátias agens.** sinistra tenens Calicem, dextera signat super eum. **bene ✠ díxit, dedítque discípulis suis, dicens: Accípite, et bíbite ex eo omnes.**

Profert verba consecrationis secrete super Calicem, tenens illum parum elevatum.

Hic est enim Calix Sanguinis mei, novi et æterni testamenti: mysterium fidei: qui pro vobis, et pro multis effundetur in remissionem peccatorum.

Prolatis verbis consecrationis, deponit Calicem super Corporale, et dicens secrete: Hæc quotiescúmque fecéritis, in mei memóriam faciétis.

Genuflexus adorat, surgit, ostendit populo, deponit, cooperit, et iterum adorat. Deinde disjunctis manibus dicit:

Unde et mémores, Dómine, nos servi tui, sed et plebs tua sancta, ejúsdem Christi Fílii tui Dómini nostri tam beátæ passiónis, necnon et ab ínferis resurrectiónis, sed et in cælos gloriósæ ascensiónis; offérimus præcláræ majestáti tuæ de tuis donis ac datis. jungit manus, et signat ter super Hostiam et Calicem simul. Hóstiam ✠ puram, hóstiam ✠ sanctam, hóstiam ✠ immaculátam. signat semel super Hostiam, et semel super Calicem. Panem ✠ sanctum vitæ ætérnæ, et Cálicem ✠ salútis perpétuæ.

Extensis manibus prosequitur:

Supra quæ propítio ac seréno vultu respícere dignéris: et accépta habére, sicuti accépta habére dignátus es múnera púeri tui justi Abel, et sacrifícium Patriárchæ nostri Abrahæ: et quod tibi óbtulit summus sacérdos tuus Melchísedech, sanctum sacrifícium, immaculátam hóstiam.

Profunde inclinatus junctis manibus, et super Altare positis, dicit:

Supplices te rogámus, omnípotens Deus: jube hæc perférri per manus sancti Angeli tui in sublíme altáre tuum, in conspéctu divínæ majestátis tuæ: ut quotquot. osculatur Altare. ex hac Altáris participatióne, sacrosánctum Fílii tui. jungit manus, et signat semel super Hostiam, et semel super Calicem. Cor ✠ pus, et Sán ✠ guinem sumpsérimus. seipsum signat. omni benedictióne cælésti, et grátia repleámur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Commemoratio pro Defunctis.

Meménto étiam, Dómine, famulórum, famularúmque tuárum N. et N. qui nos præcessérunt cum signo fídei, et dórmiunt in somno pacis.

Jungit manus, orat aliquantulum pro iis defunctis, pro quibus orare intendit, deinde extensis manibus prosequitur:

Ipsis, Dómine, et ómnibus in Christo quiescéntibus, locum refrigérii, lucis, et pacis, ut indúlgeas, deprecámur.

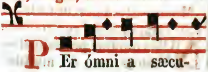
Jungit manus, et caput inclinat. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.
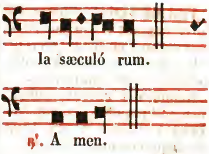
Manu dextera percutit sibi pectus, elata parum voce dicens:

Nobis quoque peccatóribus fámulis tuis, de multitú-
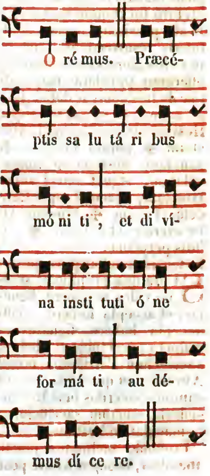
dine miseratiónum tuárum sperántibus, partem áliquam et societátem donáre dignéris, cum tuis Sanctis Apóstolis et Martyribus: cum Joánne, Stéphano, Mathía, Bárnaba, Ignátio, Alexándro, Marcellíno, Petro, Felicitáte, Perpétua, Agatha, Lúcia, Agnéte, Cæcília, Anastásia, et ómnibus Sanctis tuis: intra quorum nos consórtium, non æstimátor mériti, sed véniæ, quæsumus, largítor admítte. jungit manus. Per Christum Dñm nostrum.

PEr quem hæc ómnia, Dómine, semper bona creas. signat ter super Hostiam, et Calicem simul, dicens. sancti ✠ ficas, viví ✠ ficas, bene ✠ dícis, et præstas nobis. Discooperit Calicem, genuflectit, accipit Sacramentum dextera, tenens sinistra Calicem: signat cum Hostia ter a labio ad labium Calicis, dicens: Per ip ✠ sum, et cum ip ✠ so, et in ip ✠ so. bis signat inter Calicem et pectus. est tibi Deo Patri ✠ omnipoténti, in unitáte Spíritus ✠ Sancti. elevans parum Calicem cum Hostia, dicit: omnis honor et glória. Reponit Hostiam, cooperit Calicem, genuflectit, surgit, et dicit:
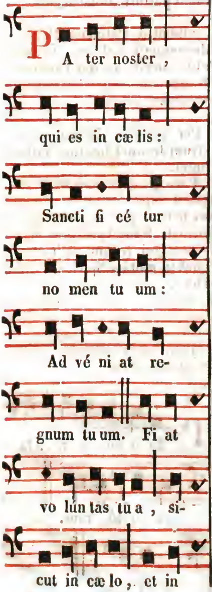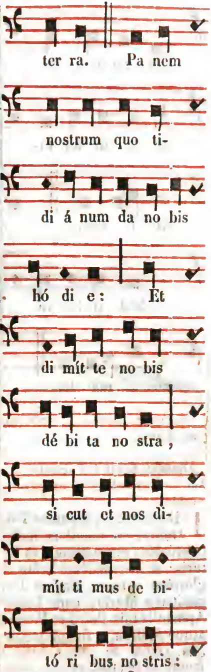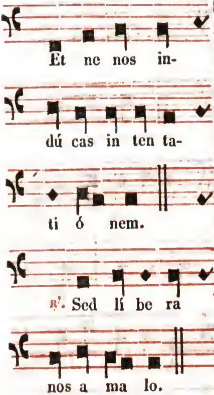

Jungit manus.

Extendit manus.

Sacerdos submissa voce dicit, Amen.

Deinde accipit Patenam inter indicem et medium digitos, et dicit:
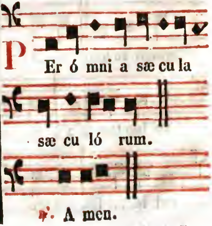
Libera nos, quæsumus Dómine, ab ómnibus malis prætéritis, præséntibus, et futúris: et intercedénte beáta et gloriósa semper vírgine Dei genitríce María, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque Andréa, et ómnibus Sanctis, signat se cum Patena a fronte ad pectus, et eam osculatur, da propítius pacem in diébus nostris: ut ope misericórdiæ tuæ adjúti, et a peccáto simus semper líberi, et ab omni perturbatióne secúri.

Submittit Patenam Hostiæ, discooperit Calicem, genuflectit, surgit, accipit Hostiam, frangit eam super Calicem per medium, dicens:
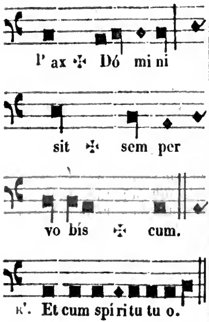
Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Partem, quæ in dextera est, ponit super Patenam. Deinde ex parte, quæ in sinistra remansit, frangit particulam, dicens: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus.

Aliam mediam partem cum ipsa sinistra ponit super Patenam, et dextera tenens particulam super Calicem, sinistra Calicem, dicit:

Cum ipsa particula signat ter super Calicem, dicens:

Particulam ipsam immittit in Calicem, dicens secrete:

HÆc commíxtio et consecrátio Córporis et Sánguinis Dómini nostri Jesu Christi, fiat accipiéntibus nobis in vitam ætérnam. Amen.

Cooperit Calicem, genuflectit, surgit, et inclinatus Sacramento, junctis manibus, dicit:

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, dona eis réquiem.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, dona eis réquiem.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, dona eis réquiem sempitérnam.

Deinde junctis manibus super Altare, inclinatus dicit sequentes Orationes.

DOmine Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui ex voluntáte Patris, cooperánte Spíritu Sancto, per mortem tuam mundum vivificásti: líbera me per hoc sacrosánctum Corpus, et Sánguinem tuum, ab ómnibus iniquitátibus meis, et univérsis malis: et fac me tuis semper inhærére mandátis, et a te numquam separári permíttas: Qui cum eódem Deo Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum. Amen.

PErcéptio Córporis tui, Dómine Jesu Christe, quod ego indígnus súmere præsúmo, non mihi provéniat in judícium et condemnatiónem, sed pro tua pietáte prosit mihi ad tutaméntum mentis et córporis, et ad medélam percipiéndam: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Genuflectit, surgit, et dicit:

PAnem cæléstem accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Deinde parum inclinatus, accipit ambas partes Hostiæ in-

ter pollicem in indicem sinistræ manus, et Patenam inter eumdem indicem et medium, et dextera percutiens pectus, elevata aliquantulum voce, dicit ter devote et humiliter:

DOmine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

Postea dextera se signans cum Hostia super Patenam, dicit:

COrpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam ætérnam. Am.

Sumit reverenter ambas partes Hostiæ, jungit manus, et quiescit aliquantulum in meditatione sanctissimi Sacramenti. Deinde discooperit Calicem, genuflectit, colligit fragmenta, si quæ sint, extergit Patenam super Calicem, interim dicens:

QUid retríbuam Dómino pro ómnibus, quæ retríbuit mihi? Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo. Laudans invocábo Dóminum, et ab inimícis meis salvus ero.

Accipit Calicem manu dextera, et eo se signans, dicit:

SAnguis Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam ætérnam. Am.

Sumit totum Sanguinem cum particula. Quo sumpto, si qui sunt communicandi, eos communicet, antequam se purificet. Postea dicit:

QUod ore súmpsimus, Dómine, pura mente capiámus, et de múnere temporáli fiat nobis remédium sempitérnum.

Interim porrigit Calicem ministro, qui infundit in eo parum vini, quo se purificat: deinde prosequitur:

COrpus tuum, Dómine, quod sumpsi, et Sanguis, quem potávi, adhæreat viscéribus meis: et præsta, ut in me non remáneat scélerum mácula, quem pura et sancta refecérunt Sacraménta: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. Amen.

Abluit digitos, extergit, et sumit Ablutionem: extergit os, et Calicem, quem operit, et plicato Corporali, collocat in Altari ut prius: deinde prosequitur Missam.

Dicto post ultimam Orationem. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

Inclinat se ante medium Altaris, et manibus junctis super illud, dicit:

PLáceat tibi, sancta Trínitas, obséquium servitútis meæ: et præsta, ut sacrifícium, quod óculis tuæ majestátis indígnus óbtuli, tibi sit acceptábile, mihíque, et ómnibus, pro quibus illud óbtuli, sit, te miseránte, propitiábile. Per Christum Dóminum nostrum. Am.

MISSÆ

PRO DEFUNCTIS.

IN COMMEMORATIONE Omnium fidelium Defunctorum. Introitus.

REquiem ætérnam dona eis Dómine: et lux perpétua lúceat eis.

Psalm. 64. Te decet hymnus Deus in Sion, et tibi reddétur votum in Jerúsalem: exáudi oratiónem meam, ad te omnis caro véniet.

Deinde absolute repetitur. Réquiem ætérnam. usque ad Psalmum.

Oratio.

FIdéliumDeus ómniumCónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

1. Cor. 15.

FRatres: Ecce mystérium vobis dico: Omnes quidem resurgémus, sed non omnes immutábimur. In moménto, in ictu óculi, in novíssima tuba: canet enim tuba, et mórtui resúrgent incorrúpti: et nos immutábimur. Opórtet enim corruptíbile hoc indúere incorruptiónem: et mortále hoc indúere immortalitátem. Cum autem mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo, qui scriptus est: Absórpta est mors in victória. Ubi est mors victória tua? ubi est mors stímulus tuus? Stímulus autem mortis peccátum est: virtus vero peccáti lex. Deo autem grátias, qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Graduale. Réquiem ætérnam dona eis Dómine: et lux perpétua lúceat eis.

℣. Psal. 111. In memória ætérna erit justus: ab auditióne mala non timébit.

Tractus. Absólve, Dómine, ánimas ómnium fidélium defunctórum ab omni vínculo delictórum. ℣. Et grátia tua illis succurrénte, mereántur evádere judícium ultiónis.

℣. Et lucis ætérnæ beatitúdine pérfrui.

Sequentia.

DIes iræ, dies illa,
Solvet sæclum in favílla,

Teste David cum Sibylla.
Quantus tremor est futúrus,
Quando Judex est ventúrus,
Cuncta stricte discussúrus!
Tuba mirum spargens sonum
Per sepúlchra regiónum,
Coget omnes ante thronum.
Mors stupébit, et natúra,
Cum resúrget creatúra,
Judicánti responsúra.
Liber scriptus proferétur,
In quo totum continétur,
Unde mundus judicétur.
Judex ergo cum sedébit,
Quidquid latet, apparébit:
Nil inúltum remanébit.
Quid sum miser tunc dictúrus?
Quem patrónum regatúrus?
Cum vix justus sit secúrus.
Rex treméndæ majestátis,
Qui salvándos salvas gratis,
Salva me fons pietátis.
Recordáre, Jesu pie,
Quod sum causa tuæ viæ:
Ne me perdas illa die.
Quærens me, sedísti lassus:
Redemísti, crucem passus:
Tantus labor non sit cassus.
Juste judex ultiónis,
Donum fac remissiónis
Ante diem ratiónis.
Ingemísco tamquam reus:
Culpa rubet vultus meus:
Supplicánti parce, Deus.
Qui Maríam absolvísti,
Et latrónem exaudísti,
Mihi quoque spem dedísti.
Preces meæ non sunt dignæ:
Sed tu bonus fac benígne,
Ne perénni cremer igne.
Inter oves locum præsta,
Et ab hædis me sequéstra,
Státuens in parte dextra.
Confutátis maledíctis,
Flammis ácribus addíctis,
Voca me cum benedíctis.
Oro supplex et acclínis,
Cor contrítum quasi cinis,
Gere curam mei finis.
Lacrymósa dies illa,
Qua resúrget ex favílla
Judicándus homo reus.
Huic ergo parce, Deus:
Pie Jesu Dómine,
Dona eis réquiem. Amen.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. Joan. 5.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Amen, amen dico vobis, quia venit hora, et nunc est, quando mórtui áudient vocem Fílii Dei: et qui audíerint, vivent. Sicut enim Pater habet vitam in semetípso: sic dedit et Fílio habére vitam in semetípso: et potestátem dedit ei judícium fácere, quia filius hóminis est. Nolíte mirári hoc, quia venit hora, in qua omnes, qui in monuméntis sunt, áudient vocem Fílii Dei: et procédent, qui bona fecérunt, in resurrectiónem vitæ: qui vero mala egérunt, in resurrectiónem judícii.

Offertorium. Dómine Jesu Christe, Rex glóriæ, líbera ánimas ómnium fidélium de-

functórum de pœnis inférni, et de profúndo lacu: líbera eas de ore leónis, ne absórbeat eas tártarus, ne cadant in obscúrum: sed sígnifer sanctus Míchael repræséntet eas in lucem sanctam: * Quam olim Abrahæ promisísti et sémini ejus.
℣. Hóstias et preces tibi, Dómine, laudis offérimus: tu súscipe pro animábus illis, quarum hódie memóriam fácimus: fac eas, Dómine, de morte transíre ad vitam. Quam olim.

Secreta.

HOstias, quæsumus Dómine, quas tibi pro animábus famulórum famularúmque tuárum offérimus, propitiátus inténde: ut quibus fídei Christiánæ méritum contulísti, dones et præmium. Per Dóminum nostrum.

Communio. Lux ætérna lúceat eis, Dómine, * Cum Sanctis tuis in ætérnum: quia pius es.
℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Cum Sanctis.

Postcommunio.

ANimábus, quæsumus, Dómine, famulórum famularúmque tuárum orátio profíciat supplicántium: ut eas et a peccátis ómnibus éxuas, et tuæ redemptiónis fácias esse partícipes: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte.

Dicto, Dóminus vobíscum, dícitur. ℟ equiéscant in pace. ℟. Amen. Et non datur benedictio: sed dicto secreto. Pláceat tibi, sancta Trínitas. et osculato Altari, legitur Evangelium sancti Joannis. In princípio erat Verbum. ut moris est.

IN DIE OBITUS

seu Depositionis Defuncti.

Introitus.

REquiem ætérnam dona eis Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Psal. 64. Te decet hymnus Deus in Sion, et tibi reddétur votum in Jerúsalem: exáudi oratiónem meam, ad te omnis caro véniet. Réquiem ætérnam. Oratio.

DEus, cui próprium est miseréri semper et párcere, te súpplices exorámus pro ánima fámuli tui, vel fámulæ tuæ N. quam hódie de hoc sæculo migráre jussísti: ut non tradas eam in manus inimíci, neque obliviscáris in finem, sed júbeas eam a sanctis Angelis súscipi, et ad pátriam paradísi perdúci: ut quia in te sperávit et crédidit, non pœnas inférni sustíneat, sed gáudia ætérna possídeat. Per Dóminum nostrum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses. 1. Thess. 4.

FRatres: Nólumus vos ignoráre de dormiéntibus, ut

non contristémini, sicut et céteri, qui spem non habent. Si enim crédimus quod Jesus mórtuus est, et resurréxit: ita et Deus eos, qui dormiérunt per Jesum, addúcet cum eo. Hoc enim vobis dícimus in verbo Dómini, quia nos, qui vívimus, qui resídui sumus in advéntum Dómini, non præveniémus eos, qui dormiérunt. Quóniam ipse Dóminus in jussu, et in voce Archángeli, et in tuba Dei descéndet de cælo: et mórtui, qui in Christo sunt resúrgent primi. Deínde nos, qui vívimus, qui relínquimur, simul rapiémur cum illis in núbibus óbviam Christo in áera, et sic semper cum Dómino érimus. Itaque consolámini ínvicem in verbis istis.

Graduale. Réquiem ætérnam dona eis Dómine: et lux perpétua lúceat eis.

℣. Psal. 111. In memória ætérna erit justus: ab auditióne mala non timébit.

Tractus. Absólve, Dómine, ánimas ómnium fidélium defunctórum ab omni vínculo delictórum.

℣. Et grátia tua illis succurrénte, mereántur evádere judícium ultiónis.

℣. Et lucis ætérnæ beatitúdine pérfrui.

Sequentia. Dies iræ, dies illa. fol. 21.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.
Joan. 11.

IN illo témpore: Dixit Martha ad Jesum: Dómine, si fuísses hic, frater meus non fuísset mórtuus. Sed et nunc scio, quia quæcúmque popósceris a Deo, dabit tibi Deus. Dicit illi Jesus: Resúrget frater tuus. Dicit ei Martha: Scio quia resúrget in resurrectióne in novíssimo die. Dicit ei Jesus: Ego sum resurréctio et vita: qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet: et omnis, qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum. Credis hoc? Ait illi: Utique, Dómine, ego crédidi, quia tu es Christus Fílius Dei vivi, qui in hunc mundum venísti.

Offertorium. Dómine Jesu Christe, Rex glóriæ, líbera ánimas ómnium fidélium defunctórum de pœnis inférni, et de profúndo lacu: líbera eas de ore leónis, ne absórbeat eas tártarus, ne cadant in obscúrum: sed sígnifer sanctus Míchael repræséntet eas in lucem sanctam: * Quam olim Abrahæ promisísti, et sémini ejus.

℣. Hóstias et preces tibi, Dómine, laudis offérimus: tu súscipe pro animábus illis, quarum hódie memóriam fácimus: fac eas, Dómine, de morte transíre ad vitam. Quam olim Abrahæ.

Secreta.

PRopitiáre, quæsumus Dómine, ánimæ fámuli tui, vel fámulæ tuæ N. pro qua hóstiam laudis tibi immolámus, majestátem tuam supplíciter deprecántes: ut per hæc piæ placatiónis officia, perveníre mereátur ad réquiem sempitérnam. Per Dóminum nostrum.

Communio. Lux ætérna lúceat eis, Dómine, * Cum Sanctis tuis in ætérnum: quia pius es. ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Cum Sanctis.

Postcommunio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut ánima fámuli tui, vel fámulæ tuæ N. quæ hódie de hoc sæculo migrávit, his sacrifíciis purgáta, et a peccátis expedíta, indulgéntiam páriter et réquiem cápiat sempitérnam. Per Dóminum.

¶ In die tertio, septimo, et trigesimo depositionis Defuncti dicitur Missa ut supra, exceptis Orationibus, quæ dicuntur ut infra. Oratio.

QUæsumus, Dómine, ut ánimæ fámuli tui, vel fámulæ tuæ N. cujus depositiónis diem tértium, vel séptimum, vel trigésimum commemorámus, Sanctórum atque electórum tuórum largíri dignéris consórtium: et rorem misericórdiæ tuæ perénnem infúndas. Per Dóminum. Secreta.

MUnera, quæsumus, Dómine, quæ tibi pro ánima fámuli tui, vel fámulæ tuæ N. offérimus, placátus inténde: ut remédiis purgáta cæléstibus: in tua pietáte requiéscat. Per Dóminum.

Postcommunio.

SUscipe, Dómine preces nostras pro ánima fámuli tui, vel fámulæ tuæ N. ut si quæ ei máculæ de terrénis contágiis adhæsérunt, remissiónis tuæ misericórdia deleántur. Per Dóminum.

IN ANNIVERSARIO Defunctorum.

Introitus.

REquiem ætérnam dona eis Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Psal. 64. Te decet hymnus Deus in Sion, et tibi reddétur votum in Jerúsalem: exáudi oratiónem meam, ad te omnis caro véniet. Réquiem ætérnam. Oratio.

DEus indulgentiárum, Dómine, da animábus famulórum famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum.

Léctio libri Machabæórum. 2.Mach.12.

IN diébus illis: Vir fortíssimus Judas, facta collatióne,

duódecim míllia drachmas argénti misit Hierosólymam offérri pro peccátis mortuórum sacrifícium, bene et religióse de resurrectióne cógitans (nisi enim eos, qui cecíderant, resurrectúros speráret, supérfluum viderétur, et vanum oráre pro mórtuis); et quia considerábat, quod hi, qui cum pietáte dormitiónem accéperant, óptimam habérent repósitam grátiam. Sancta ergo, et salúbris est cogitátio pro defúnctis exoráre, ut a peccátis solvántur.

Graduale. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis.

℣. Psal. 111. In memória ætérna erit justus: ab auditióne mala non timébit.

Tractus. Absólve, Dómine, ánimas ómnium fidélium defunctórum ab omni vínculo delictórum.

℣. Et grátia tua illis succurrénte, mereántur evádere judícium ultiónis.

℣. Et lucis ætérnæ beatitúdine pérfrui.

Sequentia. Dies iræ, dies illa, fol. 21.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joan. 6.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Omne, quod dat mihi Pater, ad me véniet: et eum, qui venit ad me, non ejíciam foras: quia descéndi de cælo, non ut fáciam voluntátem meam, sed voluntátem ejus, qui misit me. Hæc est autem volúntas ejus, qui misit me, Patris: ut omne, quod dedit mihi, non perdam ex eo, sed resúscitem illud in novíssimo die. Hæc est autem volúntas Patris mei, qui misit me: ut omnis, qui videt Fílium, et credit in eum, hábeat vitam ætérnam, et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Offertorium. Dómine Jesu Christe, Rex glóriæ, líbera ánimas ómnium fidélium defunctórum de pœnis inférni, et de profúndo lacu: líbera eas de ore leónis, ne absórbeat eas tártarus, ne cadant in obscúrum: sed sígnifer sanctus Míchael repræséntet eas in lucem sanctam: * Quam olim Abrahæ promisísti, et sémini ejus.

℣. Hóstias et preces tibi, Dómine, laudis offérimus: tu súscipe pro animábus illis, quarum hódie memóriam fácimus: fac eas, Dómine, de morte transíre ad vitam. Quam olim.

Secreta.

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris, pro animábus famulórum, famularúmque tuárum, quorum hódie ánnua dies ágitur, pro quibus tibi offérimus sacrifícium laudis: ut eas Sanctórum tuórum

consórtio sociáre dignéris. Per Dóminum nostrum.

Communio. Lux ætérna lúceat eis, Dómine, *Cum Sanctis tuis in ætérnum, quia pius es. ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Cum Sanctis.

Postcommunio.

PRæsta, quæsumus Dómine, ut ánimæ famulórum famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiónis diem commemorámus, his purgátæ sacrifíciis, indulgéntiam páriter et réquiem cápiant sempitérnam. Per Dóminum nostrum.

Si pro uno fiat anniversarium, dicantur sequentes Orationes.

Oratio.

DEus indulgentiárum Dómine: da ánimæ fámuli tui, vel fámulæ tuæ, cujus anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum.

Secreta.

PRopitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris pro ánima fámuli tui, vel fámulæ tuæ, cujus hódie ánnua dies ágitur, pro qua tibi offérimus sacrifícium laudis: ut eam Sanctórum tuórum consórtio sociáre dignéris. Per Dóminum.

Postcommunio.

PRæsta, quæsumus Dómine, ut ánima fámuli tui, vel fámulæ tuæ, cujus anniversárium depositiónis diem commemorámus, his purgáta sacrifíciis, indulgéntiam páriter et réquiem cápiat sempitérnam. Per Dóminum.

IN MISSIS QUOTIDIANIS
Defunctorum.

Introitus.

REquiem ætérnam dona eis Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Psal. 64. Te decet hymnus Deus in Sion, et tibi reddétur votum in Jerúsalem: exáudi oratiónem meam, ad te omnis caro véniet. Réquiem ætérnam.

Pro defunctis Episcopis, seu Sacerdotibus. Oratio.

DEus, qui inter Apostólicos sacerdótes, fámulos tuos Pontificáli, seu Sacerdotáli fecísti dignitáte vigére: præsta quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio. Per Dóminum.

Pro defunctis fratribus, propinquis, et benefactoribus.

Oratio.

DEus véniæ largítor, et humánæ salútis amátor: quæsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos, et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ bea-

titúdinis consórtium perveníre concédas.

Pro fidelibus defunctis, generalis Oratio.

Fidélium Deus ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Léctio libri Apocalypsis beáti Joánnis Apostoli.

Apoc. 14.

In diébus illis: Audívi vocem da cælo dicéntem mihi: Scribe: Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur. Amodo jam dicit Spíritus, ut requiéscant a labóribus suis : ópera enim illórum sequúntur illos.

Graduale. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

℣. Psal. 111. In memória ætérna erit justus: ab auditióne mala non timébit.

Tractus. Absólve, Dómine, ánimas ómnium fidélium defunctórum ab omni vínculo delictórum.

℣. Et grátia tua illis succurrénte, mereántur evádere judícium ultiónis.

℣. Et lucis ætérnæ beatitúdine pérfrui.

Sequentia. Dies iræ, dies illa, ut supra, fol. 21. ad libitum Sacerdotis.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joan. 6.

In illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum: et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Litigábant ergo Judæi ad ínvicem, dicéntes: Quómodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducándum? Dixit ergo eis Jesus : Amen, amen dico vobis : Nisi manducavéritis carnem Fílii hóminis, et bibéritis ejus sánguinem, non habébitis vitam in vobis. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, habet vitam ætérnam: et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Offertorium. Dómine Jesu Christe, Rex glóriæ, líbera ánimas ómnium fidélium defunctórum de pœnis inférni, et de profúndo lacu: líbera eas de ore leónis, ne absórbeat eas tártarus, ne cadant in obscúrum : sed sígnifer sanctus Míchael repræséntet eas in lucem sanctam: * Quam olim Abrahæ promisísti, et sémini ejus.

℣. Hóstias et preces tibi, Dómine, laudis offérimus: tu súscipe pro animábus illis, quarum hódie memóriam fácimus:

fac eas Dómine de morte transíre ad vitam. Quam olim.

Pro defunctis Episcopis, seu Sacerdotibus. Secreta.

SUscipe, Dómine, quæsumus, pro animábus famulórum tuórum Pontíficum, seu Sacerdótum, quas offérimus hóstias: ut quibus in hoc sæculo Pontificále, seu Sacerdotále donásti méritum, in cælésti Regno Sanctórum tuórum júbeas jungi consórtio. Per Dóminum nostrum.

Pro defunctis fratribus, propinquis, et benefactoribus.

Secreta.

DEus, cujus misericórdiæ non est númerus, súscipe propítius preces humilitátis nostræ: et animábus fratrum, propinquórum, et benefactórum nostrórum, quibus tui nóminis dedísti confessiónem, per hæc Sacraménta salútis nostræ, cunctórum remissiónem tribue peccatórum.

Pro fidelibus defunctis.

Secreta.

HOstias, quæsumus Dómine, quas tibi pro animábus famulórum, famularúmque tuárum offérimus, propitiátus inténde: ut quibus fidei Christiánæ méritum contulísti, dones et præmium. Per Dóminum nostrum.

Communio. Lux ætérna lúceat eis, Dómine, * Cum Sanctis tuis in ætérnum: quia pius es. ℣. Réquiem ætérnam dona eis Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Cum Sanctis.

Pro defunctis Episcopis, seu Sacerdotibus. Postcomm.

PRosit, quæsumus Dómine, animábus famulórum tuórum Pontíficum, seu Sacerdótum, misericórdiæ tuæ imploráta cleméntia: ut ejus, in quo speravérunt, et credidérunt, ætérnum cápiant, te miseránte, consórtium. Per Dóminum.

Pro defunctis fratribus, propinquis, et benefactoribus.

Postcommunio.

PRæsta, quæsumus omnípotens et miséricors Deus: ut ánimæ fratrum, propinquórum, et benefactórum nostrórum, pro quibus hoc sacrifícium laudis tuæ obtúlimus majestáti; per hujus virtútem Sacraménti a peccátis ómnibus expiátæ, lucis perpétuæ, te miseránte, recípiant beatitúdinem.

Pro fidelibus defunctis.

Postcommunio.

ANimábus, quæsumus Dómine, famulórum, famularúmque tuárum orátio profíciat supplicántium: ut eas et a peccátis ómnibus éxuas, et tuæ redemptiónis fácias esse partícipes: Qui vivis et regnas.

¶ Epistolæ et Evangelia superius posita in una Missa pro Defunctis, dici possunt etiam in alia Missa similiter pro Defunctis.

ORATIONES DIVERSÆ
PRO DEFUNCTIS.

In die depositionis, et anniversario summi Pontificis, dicitur prima Missa, ut supra, fol. 21. præter Orationes, quæ dicuntur ut infra.

Oratio.

DEus, qui inter summos Sacerdótes fámulum tuum N. ineffábili tua dispositióne connumerári voluísti: præsta quæsumus; ut qui unigéniti Fílii tui vices in terris gerébat, Sanctórum tuórum Pontíficum consórtio perpétuo aggregétur. Per eúmdem Dóminum. Secreta.

SUscipe, Dómine quæsumus, pro ánima fámuli tui N. summi Pontíficis, quas offérimus hóstias: ut cui in hoc sæculo Pontificále donásti méritum, in cæléstí regno Sanctórum tuórum júbeas jungi consórtio. Per Dóminum nostrum. Postcommunio.

PRosit, quæsumus, Dómine, ánimæ fámuli tui N. summi Pontíficis misericórdiæ tuæ imploráta cleméntia: ut ejus, in quo sperávit et crédidit, ætérnum cápiat, te miseránte, consórtium. Per Dóminum nostrum.

Pro defuncto Episcopo dicitur prima Missa, ut supra, fol. 21. Orationes vero ut infra.

Oratio.

DEus, qui inter Apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. Pontificáli fecísti dignitáte vigére: præsta quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Dóminum.

Secreta.

SUscipe, Dómine quæsumus, pro ánima fámuli tui N. Pontíficis, quas offérimus hóstias; ut cui in hoc sæculo Pontificále donásti méritum, in cælésti regno Sanctórum tuórum júbeas jungi consórtio. Per Dóminum.

Postcommunio.

PRosit, quæsumus, Dómine, ánimæ fámuli tui N. Pontíficis, misericórdiæ tuæ imploráta cleméntia: ut ejus, in quo sperávit et crédidit, ætérnum cápiat, te miseránte, consórtium. Per Dóminum nostrum.

Pro defuncto Sacerdote dicuntur eædem Orationes; sed ubi dicitur Pontificáli, dicatur Sacerdotáli, et pro Pontíficis, dicatur Sacerdótis. Si

fuerint plures dicatur ut supra in quarta Missa, fol. 27.

Pro Episcopo Cardinali defuncto dicatur, fámulum tuum N. Epíscopum Cardinálem Pontificáli fecísti dignitáte, etc.

Pro Presbytero Cardinali dicatur, fámulum tuum N. Presbyterum Cardinálem Sacerdotáli fecísti etc.

Pro Diacono autem Cardinali dicitur Oratio, Inclína Dómine, quæ habetur paulo infra, hoc modo, ut ánimam fámuli tui N. Diáconi Cardinális, quam de hoc, etc.

Pro defuncto Episcopo, alia Oratio.

DA nobis, Dómine, ut ánimam fámuli tui N. Epíscopi, quam de hujus sæculi eduxísti laborióso certámine, Sanctórum tuórum tríbuas esse consórtem. Per Dóminum.

Secreta.

ANnue nobis, quæsumus Dómine, ut ánimæ fámuli tui N. Epíscopi hæc prosit oblátio: quam immolándo, totíus mundi tribuísti relaxári delícta. Per Dóminum.

Postcommunio.

HIs sacrifíciis, quæsumus omnípotens Deus, purgáta ánima fámuli tui N. Epíscopi, ad indulgéntiam, et refrigérium sempitérnum perveníre mereátur. Per Dóminum nostrum.

Pro defuncto Sacerdote.

Et possunt dici pro pluribus in numero plurali. Oratio.

PRæsta, quæsumus Dómine, ut ánima fámuli tui N. Sacerdótis, quem in hoc sæculo commorántem sacris munéribus decorásti, in cælésti sede gloriósa semper exúltet. Per Dóminum. Secreta.

SUscipe, Dómine quæsumus, pro ánima fámuli tui N. Sacerdótis, quas offérimus hóstias: ut cui Sacerdotále donásti méritum, dones et præmium. Per Dóminum.

Postcommunio.

PRæsta, quæsumus omnípotens Deus, ut ánimam fámuli tui N. Sacerdótis, in congregatióne justórum ætérnæ beatitúdinis júbeas esse consórtem. Per Dóminum nostrum.

Pro uno Defuncto. Oratio.

INclína Dómine aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur: ut ánimam fámuli tui, quam de hoc sæculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas: et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Dóminum.

Secreta.

ANnue nobis, quæsumus Dómine, ut ánimæ fámuli tui hæc prosit oblátio: quam immolándo, totíus mundi tribuísti relaxári delícta. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

ABsólve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui ab omni vínculo delictórum: ut in resurrectiónis glória inter Sanctos, et eléctos tuos resuscitátus respíret. Per Dóminum nostrum.

Pro una Defuncta. Oratio.

QUæsumus, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ: et a contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Dóminum. Secreta.

HIs sacrifíciis, quæsumus Dómine, ánima fámulæ tuæ a peccátis ómnibus exuátur, sine quibus a culpa nemo liber éxtitit: ut per hæc piæ placatiónis offícia, perpétuam misericórdiam consequátur. Per Dóminum.

Postcommunio.

INvéniat, quæsumus Dómine, ánima fámulæ tuæ lucis ætérnæ consórtium: cujus perpétuæ misericórdiæ consecúta est sacraméntum. Per Dóminum.

Pro patre et matre Sacerdotis. Oratio.

DEus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti: miserére cleménter animábus patris et matris meæ, eorúmque peccáta dimítte: meque eos in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére. Per Dóminum.

Secreta.

SUscipe sacrifícium, Dómine, quod tibi pro animábus patris et matris meæ óffero: eísque gáudium sempitérnum in regióne vivórum concéde: meque cum illis felicitáti Sanctórum conjúnge. Per Dóminum. Postcommunio.

CÆléstis participátio sacraménti, quæsumus Dómine, animábus patris et matris meæ réquiem et lucem obtíneat perpétuam: meque cum illis grátia tua corónet ætérna. Per Dóminum.

Si pro patre tantum, vel matre tantum, dicatur in singulari. Oratio.

DEus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti: miserére cleménter ánimæ patris mei, vel matris meæ, ejúsque peccáta dimítte: meque eum, vel eam, in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére. Per Dóminum. Secreta.

SUscipe sacrifícium, Dómine, quod tibi pro ánima patris mei, vel matris meæ óffero: eíque gáudium sempitérnum in regióne vivórum concéde: meque cum illo, vel illa, felicitáti Sanctórum conjúnge. Per Dóminum.

Postcommunio.

CÆléstis participátio sacraménti, quæsumus Dómine, ánimæ patris mei, vel matris meæ réquiem et lucem ob-

tíneat perpétuam: meque cum illo, vel illa, grátia tua corónet ætérna. Per Dóminum nostrum.

Pro defunctis fratribus, propinquis, et benefactoribus.

Oratio.

Deus véniæ largítor, et humánæ salútis amátor: quæsumus cleméntiam tuam, ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos, et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas. Per Dóminum.

Secreta.

Deus, cujus misericórdiæ non est númerus, súscipe propítius preces humilitátis nostræ: et animábus fratrum, propinquórum, et benefactórum nostrórum, quibus tui nóminis dedísti confessiónem: per hæc sacraménta salútis nostræ, cunctórum remissiónem tríbue peccatórum. Per Dóminum.

Postcommunio.

Præsta quæsumus omnípotens et miséricors Deus: ut ánimæ fratrum, propinquórum, et benefactórum nostrórum, pro quibus hoc sacrifícium laudis tuæ obtúlimus majestáti; per hujus virtútem sacraménti a peccátis ómnibus expiátæ, lucis perpétuæ, te miseránte, recípiant beatitúdinem. Per Dóminum.

Pro his, qui in cœmeterio requiescunt. Oratio.

Deus, cujus miseratióne ánimæ fidélium requiéscunt: fámulis et famulábus tuis, et ómnibus hic et ubíque in Christo quiescéntibus, da propítius véniam peccatórum: ut a cunctis reátibus absolúti, tecum sine fine læténtur. Per eúmdem Dóminum.

Secreta.

Pro animábus famulórum famularúmque tuárum, et ómnium catholicórum hic et ubíque in Christo dormiéntium, hóstiam, Dómine, súscipe benígnus oblátam: ut hoc sacrifício singulári, vínculis horréndæ mortis exúti, vitam mereántur ætérnam. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Deus, fidélium lumen animárum, adésto supplicatiónibus nostris: et da fámulis et famulábus tuis, quorum córpora hic et ubíque in Christo requiéscunt, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Pro pluribus Defunctis.

Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: propitiáre animábus famulórum famularúmque tuárum, et ómnia eórum peccáta dimítte:

ut mortalitátis vínculis absolútæ, transíre mereántur ad vitam. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

ANnue nobis, quæsumus Dómine, ut animábus famulórum famularúmque tuárum hæc prosit oblátio: quam immolándo, totíus mundi tribuísti relaxári delícta. Per Dóminum nostrum. Postcomm.

DEus, cui soli cómpetit medicínam præstáre post mortem: præsta quæsumus; ut ánimæ famulórum famularúmque tuárum terrénis exútæ contágiis, in tuæ redemptiónis parte numeréntur: Qui vivis et regnas.

Alia pro pluribus Defunctis.

Oratio.

ANimábus, quæsumus Dómine, famulórum famularúmque tuárum misericórdiam concéde perpétuam: ut eis profíciat in ætérnum, quod in te speravérunt et credidérunt. Per Dóminum. Secreta.

HIs, Dómine quæsumus, placátus inténde munéribus: et quod ad laudem tui nóminis supplicántes offérimus, ad indulgéntiam profíciat defunctórum. Per Dóminum.

Postcommunio.

SUpplices, Dómine, pro animábus famulórum famularúmque tuárum preces effúndimus, obsecrántes: ut quidquid conversatióne contraxérunt humána et cleménter indúlgeas, et in tuórum sede lætántium constítuas redemptórum. Per Dóminum.

SUPER TUMULUM

Defuncti.

Oratio.

ADésto, quæsumus Dómine, supplicatiónibus nostris; et pias aures tuas ad preces nostras inclináre dignéris: ut nos de throno majestátis tuæ cleménter exáudias, et oratiónem fumulátus nostri dignánter admíttas. Te invocámus, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, pro ánima famuli tui N. quem hodiérna die de hac luce vocáre dignátus es; ut júbeas ei præparári paradísi tui loca viréntia; non exúrat eum flamma ignis crudélis gehénnæ, quia proptérea Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus in ligno Crucis, sub Póntio Piláto pati dignátus est: ut ánimas, quæ per Adæ transgressiónem períerant, sua sancta Resurrectióne, ab ínferi claustris liberáret. Confundántur ergo gehénnnæ janitóres, et minístri nequítiæ erubéscant. Dedúcant eam Angélicæ Potestátes in sinu Patriarchárum Abrahæ, Isaac, et Jacob patrum nostrórum: consequátur a tua poténtia parátam eléctis jucun-

ditátem, et a dextris hæreditáte adépta lætétur: ut cum dies illa treméndæ agnitiónis tuæ advénerit, una cum sanctis et eléctis tuis, qui tibi placuérunt, resúrgere mereátur ad indulgéntiam, non ad pœnam. Et ánimam illam, quam fontis unda perfúdit, et chrisma salútis inúnxit, non sinas flammárum ardóribus cruciári, nec peccatórum vínculis alligári, sed líberam redde Paradíso tuo; per indulgéntiam pietátis tuæ, quia tuam cleméntiam, dum in hoc sæculo cónstitit, non negávit. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine.

℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

℣. Animæ ómnium fidélium defunctórum, per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

✠ Inítium sancti Evangélii secúndum Joánnem.
Joan. 1.

IN princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est: in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum: et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine: ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux: sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit: et sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri: his, qui credunt in nómine ejus: qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. Et Verbum caro factum est, et habitávit in nobis: et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi unigéniti a Patre, plenum grátiæ et veritátis.

Finito Evangelio discedens pro gratiarum actione, dicit Antiphonam, Trium pueròrum.

Sanctus Gregorius.

PÆna vivorum et mortuorum relaxabitur illis, pro quibus dicitur Missa, præcipue illorum, pro quibus oratur in speciali.

Sanctus Hieronymus.

PRo qualibet Missa devote celebrata plures animæ exeunt de Purgatorio.

Sanctus Hieronymus.

ANimæ, quæ in Purgatorio torquentur, pro quibus solet Sacerdos in Missa orare, interim nullum tormentum sustinent, dum Missa celebratur.

Sanctus Gregorius.

AUdire Missam devote, alleviat animas fidelium Defunctorum, et remittit peccata eorum.

FINIS.